

ת"פ (חדרה) 29060-12-23 - מדינת ישראל נ' אחמד ג'בארין (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י

ת"פ (חדרה) 29060-12-23 - מדינת ישראל נ' אחמד ג'בארין ע"י שלום חדרה
ת"פ (חדרה) 29060-12-23
מדינת ישראל

נגד
אחמד ג'בארין (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י
ב"כ עו"ד תאופיק ג'בארין
בית משפט השלום בחדרה
[17.11.2024]
כבוד השופט אלכס אחטר
גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים שלא כלל הסכמה עונשית, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 1/2/24 ובהעדר הסכמה עונשית כל צד טען לעונש בהתאם לעמדתו.

בהתאם לכתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירה של פציעה של עבריין מזויין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין וזאת בהסתמך על עובדות כתב האישום המתייחסות לאירוע מיום 26/11/23 כאשר במהלכו התרחש ירי ברחוב סמוך לביתם של הנאשם והמתלונן, ובעקבות אירוע ירי זה יצאו שניהם מביתם אל הרחוב ופגשו בשכן אחר. בנסיבות אלה פנה הנאשם לאותו שכן והציע לו כי יבדוק האם בוצע ירי לעבר רכבים ובתגובה אמר לו המתלונן כי לא בוצע ירי לעבר רכבים אלא רק לעבר ביתו של אותו שכן ואז על רקע זאת אמר לו הנאשם: "סתום את הפה, אני אזיין אותך, אל תתערב".

לאחר מספר דקות שב המתלונן אל ביתו הבחין בנאשם עומד בכניסה לביתו ביחד עם בני משפחתו, ואז בנסיבות אלה אמר לו: "אני אזיין אותך וארמוס את כבודך באם תתערב לי בדיבור, תסתלק מפה".

בנסיבות אלה ניגש המתלונן אל אביו שעמד בכביש הסמוך לביתם ואז ניגש אליו הנאשם כשהוא אוחז בידו בחפץ חד ודקר את המתלונן באמצעותו בירך רגל שמאל.

המתלונן איבד את הכרתו, פונה למרכז הרפואי העמק בעפולה, לקבלת טיפול רפואי, שכלל בין היתר ניתוח בהרדמה כללית, במהלכו עבר שטיפה וסגירה של הפצע בירך באמצעות סיכות.

טרם שמיעת הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם להפנות את עניינו של מרשו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר, לבקשתו התייחס גם בין היתר לאפשרות של אי הרשעת הנאשם, דהיינו, ביטול ההרשעה תוך מתן המלצה לעניין ענישה ראויה אחרת.

המאשימה לא התנגדה לדחייה אולם ציינה שאין בהמלצות התסקיר כדי להגביל את עמדתה העונשית שהינה להותרת ההרשעה על כנה והטלת מאסר בפועל לצד ענישה נוספת.

בית המשפט נעתר לביקשה, ועניינו של הנאשם הועבר לשירות המבחן, לצורך הכנת תסקיר בעניינו, וישיבת הטיעונים לעונש נדחתה ליום 30/6/24.

ביום 30/6/24 במסגרת דיון שהתקיים בפני במעמד הצדדים ולאור המלצת שירות המבחן לפיה יש לנקוט כנגד הנאשם בענישה קונקרטית בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ביקש ב"כ הנאשם להפנות את ענינו של מרשו לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו וכשירותו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות. המאשימה ציינה במעמד זה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל.

בית המשפט נעתר לביקשה ועניינו של הנאשם הועבר לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר, ככל שיוטל עליו בעבודות שירות כאשר הוסבר לו שאין בכך כדי להגביל את עמדת בית המשפט או כדי לייצר בקרבו ציפייה עונשית כלשהי.

ביום 2/10/24 התקבלה חוות דעת מטעם הממונה לעבודות השירות לפיה הנאשם נמצא מתאים וכשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות במועצה המקומית ערערה.

ביום 8/10/24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש בפני.

המאשימה הגישה במסגרת טיעוניה תמונות ומסמכים רפואיים של קורבן העבירה (סומנו ת/1) ציינה כי הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, הדגישה את הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו וביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד קנס ופיצוי וזאת בהתבסס על פסיקה שאוזכרה בטיעוני ה.

המאשימה התייחסה גם לנסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירה, לעובדה כי מדובר באדם נטול הרשעות קודמות, לעמדת שירות המבחן שלא מצאה לנכון להמליץ לשלב את הנאשם בהליך טיפולי כלשהו, לעמדת המתלונן שביקש שלא להיות בקשר כלשהו עם הנאשם ועמדתו העונשית ובמכלול נסיבות אלה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ופיצוי.

מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי מרשו צעיר, ובעת ביצוע העבירה גילו היה פחות מ-24 שנים, נטול הרשעות קודמות, כתב האישום תוקן לקולא ומעשיו נבעו משיקול דעת פגום ומוטעה ללא מחשבה מספקת בהיותו נתון ברגע של חולשה וקלות דעת.

ב"כ הנאשם ציין כי תוצאות האירוע, מבלי להקל ראש מעצם חומרתו, אינן ברף החמור של הפציעה, הטיפול אותו קיבל המתלונן, הוא טיפול רפואי לא מורכב ושחרר לביתו בתום מתן טפול זה.

עוד נטען כי לא מדובר באירוע מתוכנן ויזום, אלא באירוע נקודתי ספונטני, שנעבר ע"י מרשו בעת שזה היה נתון בסערת רגשות בעקבות אירוע ירי.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לנסיבות האישיות של מרשו, לעבודה כי היה עצור למשך תקופה מסוימת ולאחר מכן נעצר עסד תום ההליכים בפיקוח אזוק אלקטרוני.

בנסיבות אלה, לדבריו, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בה הורשע מרשו נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, עמדה עונשית זו נתמכה בהפניה לפסיקה כפי שאוזכרה בטיעוניו ובאשר לעונש ההולם בתוך המתחם ביקש ב"כ הנאשם למקם את עונשו של מרשו ברף ענישה כזה שיאפשר לו את ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

הנאשם ביקש לומר את דברו כדלהלן: "אני עשיתי טעות ולמדתי מהטעות שלי, ומבטיח לבית המשפט לא לעשות שוב טעות, אני לקחתי אחריות על עצמי, טופלתי בקבוצות, ישבתי 9 חודשים באיזוק אלקטרוני, ועבדתי על עצמי ואני לוקח אחריות".

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן נסיבות ביצועה ותוצאות האירוע מדברות בעד עצמן. הנאשם פצע את המתלונן ואף בנס האירוע הסתיים בתוצאות אלה ולא בתוצאות חמורות יותר.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בביצוע העבירות
הערכים המוגנים בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות הינם הגנה על שלמות גופו וביטחונו האישי של אדם, על בריאותו ושלווה, על הביטחון האישי של כל פרט ופרט ועל הסדר הציבורי ושלומו הציבורי בכלל. העונש המרבי הקבוע בצד העבירה, משקף את החומרה היתרה המיוחסת לה. במקרה הנדון, הפגיעה בערכים אלו היא ממשית. למתלונן נגרם חתך בגב שהצריך סגירתו עם תפרים. בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכן ככפי שנאמר בע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה (23.03.16) אמנם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות אך דברים אלה מתאימים גם כאן בשינויים המחויבים:
"רבות כבר נפסק אודות תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים"
לענין מנעד הענישה הרחב נכתב: "אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם"
הפסיקה התייחסה לא אחת והביעה שאט נפש מהתופעה המכונה תת תרבות הסכין, ומדרך הפעולה הקלוקלת של עשיית דין עצמי באמצעות הפעלת אלימות ושימוש בנשק במסגרת יישוב סכסוכים (ר' ע"פ 3573/08 עוואדרה נ' מדינת ישראל (13/4/10) וכן פסקי הדין המאוזכרים שם).
בתי המשפט התייחסו לא אחת לתופעה שכונתה תת תרבות הסכין, כך שסכסוך או מחלוקת לא רק שגולשים לאירוע אלים, אלא במהלכו גם נעשה שימוש בנשק קר.
בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל נאמר:

"... תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

בע"פ 4257/07 פלוני נ' מדינת ישראל נאמר לגבי השימוש בנשק קר בעת אירוע אלימים:
"... את 'תופעת הסכינאות' יש לעקור מן השורש ולא בדרך של רטוריקה, אלא בדרך של ענישה הולמת. במציאות החברתית שבו רבים אינם מהססים לעשות שימוש בסכינים וכלי משחית אחרים כ'פיתרון' לסכסוכים, מוטל על בתי המשפט להעדיף את שיקולי ההרתעה וההגנה על הציבור ולכן ככלל אין לפתור את מבצעי העבירות בסכין וכלי משחית דומים מריצוי מאסר בפועל..."

אני ער כי הנאשם שבפני לא הואשם ולא הורשע בעבירה של החזקת סכין אולם לא ניתן להתעלם מנסיבות ביצוע העבירה שכן הנאשם פצע את המתלונן באמצעות חפץ חד שהוחזק בידו ודקר את המתלונן באמצעותו בירך רגל שמאל. לעניין זה אפנה לתמונות הנזק ולמסמכים הרפואיים שהוגשו ע"י המאשימה סומנו ת/1 המדברים בעד עצמם. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לתת מעמד בכורה לעקרון ההלימה. לעניין זה, ראו ע"פ 1892/15 מדיעם נ' מדינת ישראל, שם נקבע בין היתר כדלהלן: "בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין, או בכלי משחית אחר".

בית המשפט מצווה להביע את מורת רוחו מהאלימות בחברה, ובמיוחד מהדרך בה בוחרים נאשמים לפתור את סכסוכיהם. על אחת כמה וכמה, כאשר הפתרון מלווה בשימוש בחפץ חד, מוטלת החובה על בתי המשפט להעביר מסר לפיו לא ניתן להשלים עם אלימות שכזו.

בנסיבות אלה ולאור הפסיקה הנוהגת כפי שזו הוצגה ע"י הצדדים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה בה הורשע הנאשם נע בין 9-24 חודשי מאסר כאשר ברף התחתון של הענישה ניתן לרצות את תקופת המאסר בעבודות שירות וזאת לצד ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי למתלונן.

נסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירה:
לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם שבפני נטול הרשעות קודמות, זוהי מעידתו היחידה, כתב האישום תוקן לקולא, ומיד לאחר תיקונו לקח הנאשם אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר לרבות את עדותו של המתלונן.

כך גם לקחתי בחשבון את עמדת שירות המבחן אשר מצאה לנכון להמליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, שכן לעמדתו של שירות המבחן עונש זה יחדד עבור הנאשם את הפסול במעשיו ואת התנהלותו, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

מעבר לכך, נתתי את דעתי לתקופת המעצר בה היה נתון הנאשם וכן לתקופת המעצר בה היה נתון בפיקוח אזוק אלקטרוני.

בנסיבות אלה אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד מרתיעה ומשמעותית ופיצוי למתלונן.

אני מוצא לנכון לקבוע כי במקרה קונקרטי זה יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות וזאת מבלי לנכות את תקופת המעצר בה הוא היה נתון מאחורי סורג ובריח, ולרבות את תקופת המעצר עד תום ההליכים בפיקוח האזוק האלקטרוני.

משכך, ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות במועצה המקומית ערערה. הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 9/1/25 כאשר ביום זה, יתייצב לא יאחר מהשעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - שלוחת צפון, לצורך קליטתו.
- כפי שציינתי לעיל אין לנכות מתקופת מאסר זו את תקופת מעצרו של הנאשם לרבות את תקופת המעצר עד תום ההליכים בפיקוח האזוק האלקטרוני.
- למען הסר ספק מובהר כבר עתה לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדין או ככל שיפתח נגדו במהלך ריצוי עבודות השירות הליך פלילי נוסף כלשהו לרבות הליך תעבורתי, יכול ותוגש בקשה להפקעת עבודות השירות ובמקרה שכזה הוא עלול לרצות את יתרת תקופת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.
2. מאסר על תנאי, של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף או הרכוש, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.
3. הנאשם יישא בפיצוי המתלונן בסכום של 8,500 ₪ מסכום זה יש לקזז את סכום הפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 29073-12-23 וזאת בהעדר החלטה אחרת לסתור ובכפוף להוראות כל דין ואת היתרה יש לשלם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 10/3/25 וזאת באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *****- (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ה, 17 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.